

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U SREBRENIKU
Broj: 30 0 P 110444 22 P
Srebrenik, 07.12.2023. godine

Općinski sud u Srebreniku, sudija Atifa Zaimović, u pravnoj stvari tužitelja H. H. sin I. iz B., ulica ..., zastupan po punomoćniku Ramizu Salihbašiću, advokatu iz Srebrenika, protiv E. Z. iz S., B. bb, zastupan po punomoćniku Buljubašić Eminu, advokatu iz Srebrenika, radi predaje nekretnina u posjed, v.sp. 6.000,00 KM, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 15.11.2023. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Ramiza Salihbašića, advokata iz Srebrenika, tužitelja lično, punomoćnika tuženog Buljubašić Emina, advokata iz Srebrenika, gore označenog dana donio je sljedeću:

P R E S U D U

I – Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: „Obavezuje se tuženi E. Z., iz S., da tužitelju H. H., sin I., iz B., izvrši povrat dijela nekretnine u pretpostavljenom vlasništvu tužitelja, a u čijem je posjedu bez pravnog osnova, označene po novom premjeru kao k.p. broj: 364, zv. „Vinograd“, voćnjak 3. klase, površine od 3479 m², upisana u p.l. broj: 69, KO ..., na tužitelja kao posjednika sa dijelom 1/1, što po starom premjeru odgovara parceli k.č. broj: 84/1, „Vinograd“, pašnjak površine od 3479 m², upisana u z.k. ul. broj: 7, KO ..., sa upisanim vlasništvom 1/1 na Federativna Narodna Republika Jugoslavija, a koji dio je u površini od oko 839 m², (prema skici lica mjesta stalnog sudskog vještaka Enesa Iskrića od 23.08.2023. godine označena šrafiranim linijama crvene boje) kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka prema odluci suda, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

II – Nalaže se tužitelju da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.140,00 KM u roku od 30 dana od dana donošenja ove odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dostavio dana 23.05.2022. godine tužbu ovom sudu protiv tuženog E. Z. iz S.. Tužbenim zahtjevom koji opredjeljuje tokom postupka tužitelj traži kao u izreci, te isti temelji na sljedećim činjenicama.

Tužitelj je savjesni posjednik i vanknjižni vlasnik nekretnine označene po novom premjeru kao k.p. broj: 364, zv. „Vinograd“, voćnjak 3. klase, površine od 3479 m², upisana u p.l. broj: 69, KO ..., na tužitelja kao posjednika sa dijelom 1/1, što po starom premjeru odgovara parceli k.č. broj: 84/1, „Vinograd“, pašnjak površine od 3479 m², upisana u z.k. ul. broj: 7, KO ..., sa upisanim vlasništvom 1/1 na Federativna Narodna Republika Jugoslavija.

Navedenu nekretninu tužitelj je naslijedio 1974. godine od oca H. I., koja je prije nasljeđivanja činila jednu parcelu, zajedno sa parcelom k.p. broj: 365, koju je naslijedio brat od tužitelja H. H.. Prilikom nasljeđivanja izvršili su podjelu jedinstvene parcele na navedene dvije parcele, koje na terenu nisu nikada međom razdvajane vidljivom međnom linijom, a između tužitelja i brata Hazima znalo se dokle se prostire čija parcela i isti su tako i koristili svako svoju parcelu.

Kod navedenog stanja stvari u pogledu vlasništva, tužitelj je kod nadležne Službe Općine Srebrenik pokrenuo postupak priznavanja prava svojine na predmetnoj nekretnini, te je rješenjem Opštinske komisije

za urbanizam, imovinsko-pravne i geodetske poslove Srebrenik broj: UPA-03-474-132/81 od 04.05.1982. godine priznato mu pravo svojine na k.č. broj: 84/1 po starom, odnosno 364 po novom premjeru u površini od 3479 m², koje rješenje je pravosnažno 03.07.1982. godine, ali se tužitelj nikada na osnovu ovog rješenja nije upisao kao vlasnik, a ne može se ni sada upisati dok je na snazi Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Federacije Bosne i Hercegovine, donesen od strane Visokog predstavnika iz 2005. godine, s tim da će se steći uslovi za uknjižbu po ovom rješenju nakon prestanka ili izmjene navedenog Zakona.

Brat tužitelja H. H. je prodao svoju parcelu k.p. broj: 365, zv. „Vinograd”, površine 2634 m², upisanu u p.l. broj: 70, ..., tuženom 2003. godine sa stanjem kako je bilo na terenu, odnosno bez vidne međašne linije između dvije parcele, kojom prilikom tužitelj nije bio prisutan i nisu mu bili poznati detalji navedene kupoprodaje, a između ugovornih strana tada i nikada poslije nije zaključen kupoprodajni ugovor, tako da se prodana parcela i dalje vodi u katastru na prodavcu H. H. . Nakon kupovine parcele tuženi je bez prisustva tužitelja postavio po svom nahođenju međnu liniju, praveći tom prilikom pravac između dvije parcele, iako je na kopiji plana vidljivo da se prilikom formiranja parcela formirala međna linija koja nije prava linija, na koji način je tuženi zauzeo oko 1000 m² od parcele tužitelja, na kojoj je zasadio šljive. Dakle, tuženi je bez prisustva tužitelja i njegovog brata H., te bez uvida u katastarsku evidenciju, sam odredio međnu liniju i na taj način zauzeo navedenu površinu parcele čiji je nesporno tužitelj pretpostavljeni vlasnik.

Tužitelj je nakon saznanja da je tuženi zauzeo dio njegove nekretnine u više navrata na to upozorio tuženog osporavajući mu posjedovanje i korištenje zauzetog dijela nekretnine od tužitelja, ali se tuženi ponašao na takav način da osim što nije htio predati zauzeti dio nekretnine, na nekretnini tužitelja je istom pricinio raznu štetu, kako na izgrađenoj ulaznoj kapiji, tako i na voćkama i drugom drveću u parceli tužitelja. U vezi navedenog spora u vezi zauzimanja dijela nekretnine i činjenja štete tužitelj je u više navrata podnosio prijave Policijskoj stanici u Srebreniku.

Prema odredbama člana 131. Stav 1. Zakona o stvarnim pravima savjesni posjednik individualno određene stvari, koji je tu stvar stekao na osnovu podobnog osnova za sticanje prava vlasništva i na zakonit način (pretpostavljeni vlasnik), ima pravo da zahtijeva povrat stvari i od savjesnog posjednika kod kojeg se ta stvar nalazi bez pravnog osnova ili po slabijem pravnom osnovu, a u stavu 3. je propisano da pretpostavljeni vlasnik treba da dokaže činjenice na osnovu kojih se pretpostavlja njegovo vlasništvo, kao i da je stvar koju zahtijeva u posjedu tuženog.

Iz svega naprijed navedenog, nesporno proizilazi da je tužitelj predmetnu nekretninu stekao po osnovu nasljeđivanja, što predstavlja podoban osnov za sticanje prava vlasništva i da se radi o zakonitom načinu sticanja, pa je isti nesporno pretpostavljeni vlasnik, s tim da se još jednom ističe da je i naprijed navedenim rješenjem nadležne Općinske komisije 1982. godine utvrđeno da je isti vlasnik na navedenoj nekretnini, te da stoga ima pravo da zahtijeva povrat dijela svoje nekretnine od tuženog, kod kojeg se taj dio nalazi bez pravnog osnova. Dakle, na osnovu navedenih i drugih činjenica tužitelj je nesporno pretpostavljeni vlasnik dijela predmetne nekretnine i taj dio nesporno je u posjedu tuženog, te je zbog svega navedenog tužbeni zahtjev tužitelja pravno osnovan.

Tuženi u odgovoru na tužbu putem svog punomoćnika navodi da stoji činjenica da se u katastarskom operatu tužitelj vodi kao posjednik k.p. 364 zvana „Vinograd“ u površini od 3479 m², a tuženikov prednik H. H. kao posjednik parcele označene kao k.p. 365, površine 2634 m². Međutim u pogledu faktičkog posjeda i prava vlasništva stanje je uveliko drugačije. Naime, obje parcele činile su jednu zemljišnu česticu koja je po osnovu nasljeđa pripala tužitelju i njegovom bratu H. H., da bi H. na svojem dijelu napravio vikendicu.

Po katastarskom operatu uspostavljenog aviosnimanja posjedovno stanje je zaista kako navodi tužba. Međutim stvarno stanje međe između tih zemljišnih parcela, pa tako i njihove površine a time i posjeda i vanknjižnog vlasništva je drugačije u odnosu na katastarski operat. Naime, u postupku uspostavljanja katastra nekretnina kao registra vlasništva tokom 1989. godine braća su saglasno izjavili da je međa između

njihovih parcela nesporna, ali da površina iz popisnog lista uspostavljenog nakon aviosnimanja ne odgovara stvarnoj površini, radi čega su saglasno zatražili da vještak geometar izađe na lice mjesta i prema nespornoj međi izvrši premjeravanja nakon čega je nadležni organ izvršio ispravke odnosno popisnih listova i rješenjem utvrdio da H. H. pripadaju u vlasništvo k.p. broj 365 u naravi „vikendica“ površine 20 m², voćnjak površine 2614 m², k.p. broj 364/2 voćnjak površine 943 m² i k.p. broj 364/3 nekategorisani put površine 240 m², dok je preostali dio čestice k.p. 364/1 pripao u vlasništvo tužitelju H. H. Takvo stanje stvarnog posjeda vlasništva imao je u vidu tuženi kada je 2003. godine kupio od H. H. vikendicu i zemljišnu parcelu pri čemu je tuženom i prezentirao rješenje o utvrđenom pravu vlasništva prodavca u postupku uspostavljanja katastra nekretnina sa odnosnom kopijom katastarskog plana.

Tuženi po realizaciji kupoprodaje je naredne 2004. godine zasadio šljive na stečenoj nekretnini, pa je tako i na tada nespornom dijelu k.p. broj: 364 površine 943 m² na kojem po rješenju o utvrđivanju prava na nekretninama iz 1989. godine pravo vlasništva i posjeda je nesporno imao prednik tuženog H. H. još od diobe nasljeđa sa tužiocem i od tada pa sve do danas tuženi je mirno uživao taj dio nekretnine, tako da je obrađivao zemljište i njegovo zasade šljive i ubirao plodove i za to vrijeme tužilac nikad ni na koji način nije osporio tuženom pravo vlasništva i posjeda na tom dijelu nekretnine, mada je redovito obilazio i održavao svoj preostali dio nekretnine označene k.p. 346 da bi nakon smrti brata H. H. prije par godina počeo svojatati predmetni dio nekretnine.

Dakle tuženi i njegov prednik su više od 20 godina savjesni i zakoniti posjednici predmetne sporne površine, čime je tuženi po osnovu održaja stekao pravo vlasništva na tom dijelu nekretnine, uprkos činjenici da se ista u katastarskom operatu vodi kao posjed tužioca.

U toku dokaznog postupka sud je proveo po prijedlogu stranaka dokaze saslušanja tužitelja i tuženog u svojstvu partične stranke, saslušanjem svjedoka J. B. sina Ć. iz S., ul. ..., B. R. kćerku E. iz S., ..., B.Z.kćerku I. iz S., ul. ..., E. J. sina M. iz B., ul. ..., S. H. sin M. iz D. M., S., O. P. kćerku M. iz D. M., vještačenje po vještaku geodetske struke Enesu Iskriću iz Gradačca i njegovim saslušanjem na ročištu glavne rasprave, te je izvršen uvid u materijalnu dokumentaciju: Posjedovni list broj: 69 za KO ... od 07.03.2022. godine, ZK izvadak za ZK ul. broj: 7 za KO ... od 30.03.2022. godine, Izvod iz posjedovnog lista broj: 70 za KO ... od 18.01.2021. godine, Kopija katastarskog plana broj: 3 za KO ..., Rješenje Općinske komisije za urbanizam, imovinsko-pravne i geodetske poslove Srebrenik broj: UPA-03-474-132/81 od 04.05.1982. godine, 8 fotografija lica mjesta na parceli tužitelja, Dopis tužitelja PS Srebrenik od 31.03.2010. godine, Prijava tužitelja PS Srebrenik od 23.07.2012. godine, Prijava tužitelja PS Srebrenik od 03.09.2018. godine sa dopunom prijave od 17.09.2018. godine, Dopis PS Srebrenik broj: 08-05/11-2-04.3-6516/18 od 23.10.2018. godine, presuda Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 P 006530 11 P 2 od 15.05.2012, Vršiti se uvid i čitanje u Zapisnik Općinskog suda Gradačac broj 28 0 P 006530 08 P od 13.12.2011. godine, sa ročišta, koji sadrži izjavu tada saslušanog svjedoka H. H. koji je preminuo i koji se ne može saslušati u ovom postupku, dopis Službe za geodetske i imovinsko pravne poslove Srebrenik broj: 03-27-65/22 od 28.12.2022. godine, zahtjev tužitelja upućen navedenoj Službi od 24.01.2023. godine, dopis iste Službe broj 03-27-65/22 od 26.01.2022. godine, za zapisnicima u prilogu broj 70/89, i 69/89, oba od 07.05.1989. godine, Nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Enesa Iskrića iz Gradačca od 10.10.2023. godine, Katastarsko-knjižni spis KO ... Dn. Br. 70/1989 (Popisni la br. 70 KO ... od 21.10.1989. godine, Zapisnik o izlaganju podataka i utvrđivanju prava na nekretninama od 7.5.1989. godine, Rješenje Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama br. 03/951-459-104-70/89 od 21.10.1989. godine, Katastarskoknjižni spis KO ... Dn. Br. 69/1989 (Popisni br. 69 KO ... od 21.10.1989. godine, Zapisnik o izlaganju podataka i utvrđivanju prava na nekretninama od 7.5.1989, godine, Rješenje Komisije.. od 21.10.1989. godine, Kopija katastarskog plana - po katastru nekretnina od 26.04.2010. godine.

Cijeneći sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, u skladu sa članom 8. Zakona o partičnom postupku (“Sl. novine FBiH” br. 53/03, u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude, a iz sljedećih razloga:

Nije sporno među strankama da se nekretnina označena kao k.p. broj: 364 zvana „Vinograd“, voćnjak III klase, površine 3479 m², upisana u posjedovni list broj 69 K.O... vode kao posjed tužitelja H. H. sina I. iz B. sa 1/1, što slijedi iz posjedovnog lista broj: 69 K.O. ... od 07.03.2022. godine, a što potvrđuje u svom nalazu i vještak geodetske struke Iskrić Enes od 10.10.2023. godine.

Nije sporno među strankama da se nekretnina označena kao k.p. broj: 365 „Vinograd“, voćnjak III klase površine 2634 m² u registru posjeda Općinske službe za geodetske i imovinsko pravne poslove Općine Srebrenik, vodila upisana kao posjed H.H. sina I. sa dijelom od 1/1, što slijedi iz prepisa posjedovnog lista p.l. broj: 70 od 18.01.2021. godine. Iz iskaza vještaka geodetske struke Enesa Iskrića iz Gradačca i njegovog nalaza slijedi da navedena parcela k.p. broj 365 u površini od 2634 m² prema posljednjem stanju posjeda upisana je u posjedovni list broj 70 K.O. ... kao suposjed G. rođena H. M. kćeri H. iz Tuzle i H. M. kćeri H. iz Sarajeva sa suposjedničkim dijelom od po 1/2, a što je vještak utvrdio uvidom u katastarski operat dana 21.09.2023. godine.

Čitanjem sadržaja zapisnika o uviđaju na licu mjesta koji je održan dana 23.08.2023. godine, te sadržaja zapisnika o ročištu sa iskazom vještaka geodetske struke Iskrić Enesa iz Gradačca od 24.10.2023. godine, izvršena je identifikacija dijela nekretnine označenih kao k.p. broj: 365 i k.p. broj 364 k.o. ... te je vještak utvrdio da parceli novog premjera 364 k.o. ... odgovara parcela starog premjera k.č. 84/1, a parceli 365 odgovara parcela starog premjera 84/2 k.o. ..., te da se iste nekretnine po starom katastarskom operatu vodile kao posed H. I. sina B. iz Č. sa 1/1 i da su iste nastale cijepanjem k.p. broj 84 zvana „Vinograd“ njiva površine 6.000 m² upisana u posjedovni list broj 58 k.o.

Stavljanjem u službenu upotrebu novog katastarskog operata 1981. godine parcela broj 84 k.o. ... označena je parcelama novog premjera kao k.p. broj 364 površine 3.479 m² upisana u p.l. broj 69 k.o. ... kao posjed H. H. sina I. iz B sa 1/1 i k.č. 365 zvana „Vinograd“ voćnjak III klase površine 2.634 m² upisana u p.l. broj 70 k.o. ... kao posjed H. H. sina Ibrahima iz Srebrenika sa 1/1. Spiskom promjena broj 44/2022 u posjedovnom listu broj 70 k.o. ... izvršena je promjena posjednika na način da su umjesto posjednika H. H. sina I. iz S. kao suposjednici upisani njegovi nasljednici G. rođena H. M. kći H. iz T. i H. M. iz S. sa suposjedničkim dijelom od 1/2, a promjene su izvršene na osnovu rješenja o nasljeđivanju broj: 32 0 O 40699521 O od 17.03.2022. godine.

Parcela broj 84 zvana „Vinograd“, njiva površine 6.000 m², upisana je u z.k. uložak broj:7 k.o. ... kao vlasništvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije sa 1/1. Parcela 84 u zemljišno knjižnom predmetu Dn-2681/85 proveden je prijavni list A kojim je izvršeno usaglašavanje starog i novog premjera u pogledu oblika, naziva i površine parcele te je ista pocijepana na k.č. broj 84/1 zvana „Vinograd“ pašnjak površine 3.479 m² i k.č. 84/2 zvana „Vinograd“ pašnjak površine 2.634 m² i novoformirane parcele ostale su upisane kao vlasništvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije sa 1/1.

Na licu mjesta tužitelj je pokazao dio parcele broj 364 koji koristi tuženi i traži da mu se ista u skladu sa stanjem upisa u katastarskom operatu preda u posjed. Tuženi na licu mjesta pokazuje parcelu broj 365 koja je u naravi voćnjak na kome se nalaze zasađena stabla šljive u pravilnim redovima na razmaku od oko 4,5 m, pokazuje granicu između svoje parcele i parcele tužitelja koja se proteže u pravcu jugozapad pravolinijski sa betonskog zida na kojem se nalazi žičana ograda preko tačke A do tačke B, koja se nalazi na granici sa parcelom broj 376. Pokazana međna linija od strane tuženog na skici lica mjesta prikazana je linijom crvene boje. Vještak u skladu sa pokazanim stanjem od strane tužitelja i tuženog na licu mjesta formirao je spornu površinu od 839 m² koja je na skici lica mjesta šrafirana linijom crvene boje. Jugoistočna granica sporne površine u prostoru definisana je koordinatama tačke A i B čija vrijednost su prikazane u tabeli na skici lica mjesta. Zapadna granica sporne površine poklapa se sa granicom između parcela broj 364 i 376, a sjeverna granica se poklapa sa granicama između parcela broj 364 i 365.

Izjašnjavajući se na okolnosti iz zadataka postavljenih od strane tuženog vještak utvrđuje da u popisnom listu za zemljište katastarskoknjižnog spisa Dn. broj 69/1989 upisana je parcela broj 364/1, zvana Vinograd, voćnjak 3. klase površine 2296 m². Kao korisnik navedene parcele upisan je H. H. sin I. iz B. sa 1/1.

Prilikom pripreme popisnih listova za izlaganje podataka o nekretninama na javni uvid, štampanim slovima bila je upisana parcela broj 364, zvana Vinograd, voćnjaci 3. klase površine 3479 m². Podaci u popisnom listu su izmijenjeni nakon što je geometar utvrdio površine po prijedlogu H. H. i H. H. od 7.5.1989. godine koji prijedlog su istakli pred komisijom za izlaganje. Iz zapisnika o toku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama vidljivo je da je dana 7. 5. 1989. godine izlaganju pristupio H. H. sin I. iz B. i svjedok H.H. sin I. iz S. . Nakon što je utvrđen identitet stranaka i drugih učesnika u postupku izlaganja podataka, Komisija je upoznala prisutne sa predmetom postupka i stavila im na uvid podatke o nekretninama koji su prikupljeni u toku premjera i katastarskog klasiranja zemljišta nakon čega je H. H. izjavio da nema primjedbi na podatke utvrđene klasiranjem zemljišta ali da ima primjedbu na površinu parcele. Dalje je naveo da je predmetnu parcelu naslijedio od svoga oca I. te da su on i njegov brat izvršili fizičku diobu nekretnina i ušli u posjed svojih parcela tako da je njemu pripala parcela površine od oko 2600 m² a bratu H. parcela sada označena brojem 365 u površini od oko 3500 m². Ističe da je međa između njegove i bratove parcele uspostavljena na terenu i da ne zna odakle takva površina njegove parcele. Predlaže da komisija utvrdi pravu površinu parcela a prema uspostavljenoj nespornoj međi između njega i brata H. te da se tek tada parcela upiše na njegovo ime i svojinu sa 1/1. Prisutni svjedok H. H. sin I. izjavi da je sve tačno što je naveo njegov brat H. i da je potrebno da Komisija uz pomoć vještaka geometra utvrdi pravo stanje i pravu površinu predmetnih parcela pa tek onda da se parcele prenesu na njihovi ime i svojinu. Komisija je objavila da se postupak prekida dok vještak geometar ne utvrdi tačno stanje površine parcela broj 364 i 365 k.o. Ispod teksta kojim se objavljuje prekid postupka izlaganja navodi se da H. H. dopunjava svoju izjavu i predlaže da se bez njegovog prisustva uplani put preko njegove parcele 364 a do parcele 365 čiji je vlasnik H. H. u širini od oko 3 m i dužini od glavnog puta do parcele 365. Na dnu obrasca zapisnika nalazi se slijedeći tekst " Dana 21.10. 1989. godine pristupi stranka H. H. koji izjavi: Nemam primjedbi na podatke utvrđene premjerom nakon izlaska vještaka geometra koji je samo na licu mjesta na osnovu utvrđenih međa između mene i brata H. prenio u prijavni list. Moja površina parcele 364/1 je 2296 m² s čime se slažem. Na moj zahtjev a u dogovoru sa bratom H. izvršeno je uplanjenje puta kroz moju parcelu od glavnog puta do parcele mog brata. Predlažem da komisija utvrdi nakon ovog izvršenog premjera da sam ja vlasnik parcele 364/1 sa 1/1. Više nemam šta da izjavim".

Tačkom A Rješenja Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama broj 031951-459-104-69189 od 21. 10. 1989. godine (u daljnjem tekstu Rješenje) utvrđen je sadržaj nekretnina u popisnom listu broj 69 k.o. ... koje se sastoje od katastarske parcele broj 364/1.

Tačkom B. Rješenja utvrđeno je pravo svojine na nekretninama iz tačka A. u korist H. H. sina I. sa 1/1. Tačkom C. Rješenja utvrđeno je da nema ograničenja raspolaganja nekretninama iz tačke A. Tačkom D. Rješenja je naloženo da se u katastar nekretnina k.o. ... ima izvršiti upis podataka o nekretninama i nosiocima prava na nekretninama, kako je to navedeno u tačkama A, B i C ovog Rješenja.

U popisnom listu za zemljište katastarskoknjižnog spisa Dn. broj 70/1989 upisane su slijedeće nekretnine:K.Č. broj 365, zvana Vinograd, stambena zgrada (vikendica) 20 m² i voćnjak 3. klase 2614 m² i K.Č. broj 364/2, zvana Vinograd, voćnjak 3. klase površine 943 m² i K.Č. broj 364/3, zvana Vinograd, nekategorisani put površine 40 m². Kao korisnik gore navedenih nekretnina upisan je H. H. sin I. iz S. sa 1/1. Prilikom pripreme popisnih listova za izlaganje podataka o nekretninama na javni uvid, štampanim slovima bila je upisana parcela broj 365, zvana Vinograd, voćnjaci 3. klase površine 2634 m². Podaci u popisnom listu su izmijenjeni nakon što je geometar utvrdio površine po prijedlogu H. H. i H. H. od 7.5.1989. godine koji prijedlog su istakli pred komisijom za izlaganje. Iz zapisnika o toku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama vidljivo je da je dana 7.5.1989. godine izlaganju pristupio H. H. sin I. iz B. i svjedok H. H. sin I. iz S. . Nakon što je utvrđen identitet stranaka i drugih učesnika u postupku izlaganja podataka, Komisija je upoznala prisutne sa predmetom postupka i stavila im na uvid podatke o nekretninama koji su prikupljeni u toku premjera i katastarskog klasiranja zemljišta nakon čega je H. H. izjavio da su podaci koji se odnose na podatke klasiranja tačni ali da podaci koji se odnose na premjer odnosno površinu njegove parcele nisu tačni. Dalje navodi da je navedenu parcelu naslijedio od oca I. 1974. godine te da je ostavinski postupak sproveden i da je izvršena fizička dioba na terenu i da je svako od nasljednika ušao u posjed svoje parcele. Smatra da je greškom upisana površina njegove parcele od 2634 m² a trebala bi da bude veća. Ističe da se sa njegovom parcelom broj 365 graniči parcela njegovog brata H. broj 364 čija je površina nakon diobe bila znatno manja te smatra da su površine

njegove i bratove parcele zamijenjene. S obzirom da je međa između njegove i bratove parcele uspostavljena i da nije sporna predlaže da komisija utvrdi pravu površinu njegove i bratove parcele. Također navodi da je na svojoj parceli sagradio vikend kućicu (kuću za odmor). Predlaže da komisija nakon utvrđivanja tačne površine njegovu parcelu zajedno sa vikend kućom upiše na njegovo ime i svojinu sa 1/1. Prisutni svjedok H. H. je izjavio da su navodi njegovog brata H. tačni i istiniti i da je na terenu površina njegove parcele manja od parcele brata H. Predlaže da se utvrdi tačna površina njegove i bratove parcele. Ističe da su granice između parcela na terenu postavljene. Na dnu obrasca zapisnika nalazi se slijedeći tekst "Dana 21.10. 1989. godine pristupi stranka H. H. koji izjavi: Vještak geometar je izlazio na lice mjesta i prema utvrđenim međama koje su bile na terenu izvršio novi premjer. Parcele 365, 364/2 i 364/3 čija je površina 3817 m² su i bile u mom posjedu te je geometar konstatovao onako stanje kakvo je na terenu bilo i prije. Predlažem da komisija utvrdi da sam ja vlasnik gore navedenih parcela zajedno sa vikend kućom koja se nalazi na parceli 365 sa 1/1. Predsjednik komisije objavljuje da je dokazni postupak završen". Tačkom A. Rješenja Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama broj 03/951-459-104-70/89 od 21.10.1989. godine (u daljem tekstu Rješenje) utvrđen je sadržaj nekretnina u popisnom listu broj 70 k.o. ... koje se sastoje od katastarskih parcela broj 365, 364/2 i 364/3 i objekta koji se nalazi na parceli broj 365. -vikend kućica. Tačkom B. Rješenja utvrđeno je pravo svojine na nekretninama iz tačka A. u korist H. H. sina I. sa 1/1. Tačkom C. Rješenja utvrđeno je da nema ograničenja vezanih za raspolaganje nekretninama iz tačke A. Tačkom D. Rješenja je naloženo da se u katastar nekretnina k.o. ... ima izvršiti upis podataka o nekretninama i nosiocima prava na nekretninama, kako je to navedeno u tačkama A, B i C ovog Rješenja.

Parcela broj 364 pocijepana je na prijedlog H. H. i H. H. kako je to navedeno u Zapisnicima o toku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama od 7.5.1989. godine a koji zapisnici su sastavni dijelovi katastarskoknjižnih spisa broj Dn. Br. 69/1989 i Dn. Br. 70/1989. Parcele broj 364/2 i 364/3 upisane su u korist H. H. u skladu sa izjavama datim na gore navedene Zapisnike o toku izlaganja na javni uvid. Novoformirane parcele broj 364/1, 364/2 i 364/3 prikazane su na analognim katastarskim planovima. Upoređujući položaj sporne površine i položaj parcele broj 364/2 prikazane na analognom katastarskom planu uočava se podudarnost u položaju i obliku. Razlika u površini od 104 m² nastala je iz razloga toga što se granica između parcela broj 364/1 i 364/2 prikazana na analognom katastarskom planu ne poklapa sa granicom koju je na licu mjesta pokazao tuženi.

Sud je u cjelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka jer je dat od strane stručnog lica koji nije zainteresovan za ishod postupka.

Iz rješenja Općinske komisije za urbanizam, imovinsko-pravne i geodetske poslove Srebrenik broj: UPA-03-474-132/81 od 04.05.1982. godine, sud je utvrdio da je priznato tužitelju u postupku uzurpacije pravo svojine na zemljištu k.č. broj 84/1 po starom premjeru odnosno po novom premjeru k.p. 364 voćnjak, vinograd površine 3.479 m². Iz materijalnih dokaza ne proizilazi da je tužitelj upisan u zemljišne knjige kao vlasnik nego i dan danas u zemljišnim knjigama predmetan nekretnina se vodi vlasništvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije sa dijelom 1/1.

Sud je dalje vršio uvid u Presudu Općinskog suda u Gradačcu broj: 28 0 P 006530 11 P 2, od 15.05.2012. godine. Iz navedene presude proizilazi da je kod Općinskog suda u Gradačcu vođen parnični postupak između istih stranaka, te je **odbijen** tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se utvrdi da je tuženi E. Z., sin R., iz S. uznemiravao i da uznemirava tužitelja H. H. u njegovom pravu pretpostavljenog vlasništva na zemljištu označenom kao k.č.broj 364 „Vinograd“ voćnjak od 3.479 m² k.o. ..., na način što je pored postojećeg kolskog-njivskog puta dužine 75 m, koji ide sa javnog puta preko označene parcele tužitelja, isjekao živu ogradu i u toj ogradi red stabala voća koje je pripadalo parceli tužitelja, proširio postojeći put na 5 m, i sa te strane također isjekao red stabala voća, poravnao bagerom teren i put nasuo čvrstim materijalom, zbog čega mu se nalaže da u roku od 30 dana od donošenja presude uspostavi pređašnje stanje, tako što će ukloniti nasuti materijal sa puta i ograničiti kretanje ovim putem u širini od 4 m.

Sud zaključuje da u parničnom spisu Općinskog suda Gradačac broj: 28 0 P 006530 11 P 2, predmet postupka nije sporna površina od 839 m² koja pripada parceli k.p. broj 364 k.o.

Sud je dalje vršio uvid u spis Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 P 006530 11 P 2, i to u zapisnik sa ročišta glavne rasprave od 13.12.2011. godine, pa je pročitana izjava svjedoka H. H., brata tužitelja, koji je tokom navedenog postupka istakao da je u toku 2005. godine prodao tuženom svoju parcelu označenu kao kč.br. 365 k.o. ..., da je prilikom prodaje parcele rekao E. Z. da se može služiti spornim putem obzirom da je on imao od ranije dogovor sa bratom H. da se služi ovim putem, da je smatrao da je to zajednički put njegovog brata, a i njegov, da je nasuo taj put čvrstim materijalom, te ujedno tvrdi da je predmetni put bio u širini od 5 m kada se istim koristio za dolazak u svoju parcelu. H. H. je također naveo da su imovinu naslijeđenu nakon smrti oca fizički podijelili 1974. godine, te je najstariji brat pokazao među između njegove parcele i parcele tužitelja. Te prilike su dogovorili da H. koristi i put kao jedini prilaz njegovoj parceli. H. ujedno tvrdi da to nije bio put sa pravom služnosti koji se može koristiti kada zatreba, već je to bio put kojim je H. sasvim normalno prolazio, nije u tom slučaju tražio nikakvu dozvolu, ali je taj put koristio i njegov brat H., nisu imali nikakvih problema, te je H. tuženom E. Z. rekao prilikom prodaje da je to sada njegov put, te da se može njime koristiti kao što se koristio i H. kao njegov prednik. H. H. je na svojoj parceli pravio vikendicu, te je te prilike nasuo put kako bi mogli prolaziti kamioni i dovoziti potreban materijal za izgradnju. Iz ovakvog izlaganja H. H., sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je H. H. imao samo pravo služnosti spornog puta, a kako to tvrdi tužitelj, te na te okolnosti predlaže čitanje iskaza svog brata H. u postupku koji je vođen kod Općinskog suda u Gradačcu pod brojem 28 0 P 006530 11 P 2, jer brat tužitelja tvrdi da je on predmetni put koristio kao svoj, jer je to jedini prilaz njegovoj parceli, te da se tu nije radilo o povremenoj služnosti.

Iz izjave H. H. sud utvrđuje da se predmetna izjava ne odnosi na spornu površinu od 839 m² koja je predmet ovog postupka.

Iz iskaza tužitelja H. H. slijedi da nakon smrti njegovog oca I., 1974. godine podijelili su zakonski nasljednici tri njive, njivu koja ima površinu od 20 duluma dobili su po pola najmlađa sestra Z. i brat H., tužitelj je dobio njivu površine 6.100 m². Na ostavinskoj raspravi tražio je brat H. od njega dio njive od 6.100 m² kako bi napravio vikendicu jer je ta njiva blizu sela i električne energije. Brat H. je dobio od njega u parceli „Vinograd“ u površini od 2634 m², a njegov dio je 3.479 m². Uspostavljanju međe označene sa 6 obilježja bili su prisutni najstariji brat H., najmlađi brat H. i sestra Z. kao i geometar Habibović Jusuf, on nije bio prisutan. Ta međa između parcela tužitelja i H. H. uspostavljena je 1978. godine, prihvatili su diobu koja nije promijenjena ni prilikom aviosnimka, međa je išla gledajući sa gornje strane oko 20-30 m niz brdo i onda naglo okreće desno, lomi se i vodi do šume, a tu je međa prava, a sve kako je prikazano na skici od 24.01.2022. godine.

Nadalje tužitelj navodi da je od sestre Z. 2003. godine saznao da je brat H. prodao posjed i vikendicu E. Z., a poslije par dana nakon zaključenog ugovora tužitelj je došao u njivu „Vinograd“ gdje je zatekao E. Z. koji mu je pokazao nepravilnu među između njihovih parcela i rekao je da je njegov put preko tužiteljeve parcele. Tužitelj tada nije ulazio u polemiku sa tuženim te je sutradan otišao u katastar gdje je izvadio dva primjerka posjedovnih listova, kopiju katastarskog plana i podatke iz gruntovnice i zajedno sa bratom H. otišao je kod tuženog, predao mu važeću dokumentaciju, a već je bio zaključen ugovor, brat H. mu je rekao da posjed nije prodao u njivi nego u Srebreniku, i E. Z. je rekao da nađe advokata ode u katastar uzme dokumenta i da sačine ugovor.

Tužitelj je vjerovao da će brat i kupac riješiti problem oko kupovine, da će oni utvrditi među, da će neko tužiti, da će brat vratiti novac jer je to njihov spor, nije spor tužiteljev. Tužitelj smatra da niko nema pravo da proda njegov posjed, a posebno ulazni put, niti da brat ima posjed preko njegovog zemljišta sa 1/1, jer nije znao kome će on eventualno prodati nekretninu, ko će biti njegovi nasljednici i da li će mu jednog dana uskratiti prolaz. Na dijelu parcele koju je samovoljno sebi pripojio odmah 2003 ili 2004 godine tuženi je zasadio voćke, mislim šljive ali nije ulazio u svađu sa tuženim jer je mislio da će spor riješiti razumno i mirno. Taj voćnjak i danas postoji i koristi ga tuženi i to od početka 2003. godine. Tužitelj navodi da on i

njegov brat H. koristili su obje parcele, nije bilo bitno da li je on u bratovoj parceli ili brat u njegovoj, nisu znali preciznu među između parcela jer ograda nije postojala, a on je cijeli rat živio u H. vikendici i obrađivao i svoju i njegovu zemlju pomoću radnika da bi preživio, ali sporna površina nije bila u posjedu brata H.

Brat Hazim pokazao mu je kupoprodajni ugovor u kome piše da je ugovor zaključen 2003. godine da je predmet kupoprodaje k.p. broj 365 površine 2.634 m² i da je kupoprodajna cijena 10.000,00 KM, ugovor je ovjeren u Općinskom sudu Tuzla, a taj ugovor tuženi je predložio u drugom predmetu pred ovim sudom, bili su isti podaci kao što je tužitelj naveo, ali advokat tuženog nije taj ugovor predložio kao dokaz.

Tužitelju je poznato da je brat H. izgubio ugovor i ako je i on pokušavao da dođe do ugovora, brat H. je umro 2021. godine. Između tužitelja i tuženog postoji spor oko međe između njihovih parcela, tužitelja nisu interesovali papiri koje je tuženi pokazivao, koji su stavljeni van snage a kod zvaničnih organa je saznao da je cijepanje nelegalno.

Tužitelj navodi da sve što je napisano u Dn 69/89 i Dn 70/89 katastarsko knjižnog spisa Opštine Srebrenik tvrdi da je sutradan H. suočen sa činjenicom da je od oca dobio 12,5 duluma zemlje, a tužitelj 3,5 duluma zaključio je da je besmisleno mijenjati među i skidati njegovih 3,5 duluma u korist H., pa je pod pritiskom braće i sestara, a i sam H. svjesno je odustao od promjene međe. Tužitelju je čudno da je na tim dokumentima dopisivano preko pečata i dopisa koji se odnose na gornji dio, svi papiri su dopisivani i precrtavani i dopisivani olovkom, tako da zbog toga ti papiri i nisu mogli proći u Službi Opštine Srebrenik. Tužitelj se dogovorio sa bratom H. u tom postupku da promjene među, da isprave među, ali njega niko nije obavijestio da je došao geometar u njegov posjed da se cijepa, pa negira dopisivanje katastarskih čestica u zapisniku jer za vrijeme sastavljanja zapisnika one nisu postojale.

Iz iskaza tuženog, E. Z. slijedi da je 2003. godine došao H. H. na lice mjesta, pokazao mu je svu među, međašne znake, četvrtaste betonske stubove koji su bili ukopani u zemlji, bilo je 3 do 4 stubića niz njivu između parcela tužitelja i H. H. Nakon toga su otišli kod geometara koji su im pokazali skicu, te je zaključio da je na skici isto stanje kao na terenu, kako mu je pokazao H. i oni su zaključili ugovor, a bilo je stanje kako je prikazano, kako je prikazano u nalazu i mišljenju vještaka geometra od 10.10.2023. godine u kojoj je prilog prikaz analognog katastarskog plana iz katastarsko knjižnih spisa 69/89 i 70/89. Na toj skici prikazana je međa između kupljene parcele i parcele tužioca koja je egzistirala u vrijeme kupoprodaje. H. H. donio je dokumenta Dn 69 i Dn 70 i odveo ga u katastar da vide, vidio je da se zemlja razdvaja na dvoje i da ima put, a tu su mu rekli da se treba da čeka da se završi izlaganje i da tada preda ugovor na provođenje ali taj ugovor nikada nije predao na provođenje jer su uvijek govorili da sačeka.

Nakon zaključivanja ugovora tuženi i H. H. ovjerali su ugovor u Općinskom sudu u Tuzli, odmah je isplatio kupoprodajnu cijenu, a nakon 20-tak dana nakon isplate kupoprodajne cijene stupio je u posjed kupljenih nekretnina onako kako mu je H. pokazao na terenu.

Tuženi je odmah očistio parcelu, zasadio šljive, poslije čega je tužitelj došao to jeste nakon 20 dana po zaključenju ugovora na svoje zemljište, ponudio ga je da i od njega kupi zemljište, a nije mu ni rekao tada da je zasadio šljive u njegovom, da ore njegovo zemljište, da je međa drugačija. Tuženi od 2003. godine održava voćnjak, a da nikada mu tužitelj nije rekao da međa nije tu, jer da je rekao on bi tražio rješenje jer je H. bio živ. Tuženi napominje da nije proveo ugovor o kupoprodaji predmetnih nekretnina jer su mu u katastru uvijek govorili da treba da čeka da stupi na snagu izlaganje, mada je isti nosio na provođenje. Između tužitelja i tuženog u vezi međe nikada nije bilo spora do podnošenja ove tužbe, ali je između njih bio spor oko paljevine đubreta.

Iz iskaza svjedoka B. Z. kćeri I. iz S., sestre tužitelja, slijedi da je njen otac I. umro 1974. godine, a ostavinski postupak je proveden iza oca 1978. godine. Svjedok navodi da su podjelu radili ona, brat H. i brat H. u prisustvu H. J. Tom diobom njivu „Ostružnina“, površine 20 duluma dobila je ona i njen brat H. a njivu po imenu „Vinograd“ dobio je H. negdje oko 6.000 m². Najmlađi brat H. je dobio njivu po imenu „Klijen“

zajedno sa sestrom H., a brat H. se odrekao imovine zato što su mu roditelji kupili plac u Srebreniku i pomogli da napravi kuću. Kada je H. odlučio da pravi vikendicu onda mu je H. dao posjed u „Vinogradu“ u površini 2.600 m² bez naknade. Prije avionskog snimanja 1980. godine ponovo su ona brat H. i H. došli na parcelu „Vinograd“ i brat H. je predložio kako da se podijeli parcela „Vinograd“, bio je prisutan i H. i geometar i u njihovom prisustvu izvršeno je obilježavanje parcele, a misli da je H. i H. zaključili ugovor. Međa između njihovih parcela išla je nizbrdo 20-30 metara, lomila se udesno prema šumi oko 30-40 metara, obilježena je kamenjem, drvenim kolcima, bilo je postavljeno 5-6 tačaka, nije bilo ograde, niti je bilo puta sa donje strane tužiteljeve parcele i takva međa je označena prilikom aviosnimanja. Nakon što su H. i H. izvršili podjelu parcele bilo je priče vezane za parcelu „Vinograd“ oko nekih promjena, ali se to nikada nije realizovalo, nikada nije došlo do promjene. Svjedok zna da je H. prodao 2003. godine svoju parcelu E. Z. a u ugovoru je bilo da prodaje E. Z. površinu 2.600 m² koliko se na H. i vodilo za cijenu od 10.000,00 KM, a međa između ove dvije parcele je bila ista kako je gore opisano. Njen brat H. umro je 25.04.2021. godine i predmetnu parcelu su naslijedile njegove dvije kćeri.

Iz iskaza svjedoka E. J. sina M. iz B. slijedi da poznaje tužitelja od prije rata, za vrijeme rata u izbjeglištvu radio je kod njega i to kosio je parcelu „Vinograd“ i radio na nadnicu kod njega oko bašte i povrća. Njemu je H. ponudio da kupi njegovo zemljište i vikendicu ali on se nije odlučio jer je bilo daleko. H. H. rekao mu je da ima više od 2,5 duluma zemlje. Svjedoku je poznato da je međa između parcela tužitelja i H. H. bila nizbrdo 20 metara pravo, a onda se međa motala nadesno prema šumi oko 30-40 metara, a poslije motanja međa je bila prava, i tako mu je pokazao H. 2000. godine kada mu je nudio na prodaju predmetno zemljište. Svjedoku je poznato da između ovih parcela nije bilo ograde a on je obrađivao obje parcele. Svjedoku je poznato da je H. H. 2003 ili 2004. godine prodao parcelu čovjeku iz Srebrenika za 10.000,00 KM, a to su mu pričali H. i H., jer je on to zemljište obrađivao do 2003. godine, a i kasnije H. dio. Svjedoku je poznato da između H. i kupca bilo je spora oko međe ali on zna kada je kosio da je H. dio bio po površini veći i da je međa bila kako je gore opisao i kako mu je pokazao H.

Sud nije poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka jer njegov iskaz je u suprotnosti sa materijalnim dokazom katastarsko-knjižnim spisom k.o. ... Dn broj 70/1989 i Dn broj 69/1989.

Iz iskaza svjedoka S. H. sina M. iz D. M. navodi da zna da je tužiteljev otac ili djed parcelu „Vinograd“ kupio od njegove familiji. Svjedok je radio potporni zid kod vikendice i zna da su braća H. i H. raspolovili parcelu „Vinograd“ i zna da su bili betonski stubići. Potporni zid koji je on gradio je finansirao Zaim još dok je bila stara vikendica. Taj potporni zid bio je dug 10-12 metara do čempresa i on je razdvajao parcele stranaka. H. parcela je od od potpornog zida ka putu, a H. je iza potpornog zida desno, ta međa je išla do betonskog stuba. Svjedok je orao obje parcele, a sadio je Z. šljivu na njegovom dijelu ispod vikendice. Voćnjak je sada star 10 do 15 godina a možda i više i šljive su udaljene 60-70 cm, udaljene od H. međe, a sve su posađene u Z. dijelu koji je kupio od H. Svjedoku je poznato da je šljive brao Z., a kada je Z. odbio da kupi zemlju od H. nastao je onda spor između njih, a poznato mu je da nikada nije bilo spora o međi i šljivama. Svjedok misli da je površina H. dijela „Vinograda“ veća od površine E. Z., a da je potporni zid međa između ove dvije parcele. Sud je poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka jer njegov iskaz u bitnom saglasan je sa materijalnim dokazima.

Iz iskaza svjedoka R. B. kćeri E. iz B. bb, S. slijedi da je sada penzioner, a prije penzionisanja radila je u Službi za imovinsko pravne i geodetske poslove grada Srebrenik i zadnju godinu je bila pomoćnik načelnika-šef službe. Svjedok se sjeća da je postupila po zahtjevu H. H. i tada mu je izvršila ovjeru kopije koju je on donio i oni su našli original iz spisa te su tada uporedili i ovjerali u šalter Sali a bila je identična njegova kopija sa originalom u predmetu uspostavljanja jedinstvene evidencije katastra nekretnina. Tužitelj je podnio 2 zahtjeva, po prvom zahtjevu dostavili su mu zapisnik a po drugom kopiju plana katastarskog za predmetnu parcelu i posjedovni list i oboje je bilo ovjereno. Jedinstvena evidencija za k.o. ... nije stupila na pravnu snagu ali poznato je svjedoku da za 4 katastarske opštine urađena je evidencija ali nikada nije stupila na snagu.

Iz iskaza svjedoka B. J. sina Ć. iz S. ul. ..., slijedi da radi u Službi za imovinsko pravne i geodetske poslove grada Srebrenik a trenutno obavlja poslove pomoćnika načelnika-šef službe. Svjedoku je poznato da katastarska općina ... je bila u projektu uspostave katastra nekretnina i za cijelo područje navedene katastarske općine je proslijeđena dokumentacija za uspostavu katastra nekretnina u tadašnju Republičku geodetsku upravu Sarajevo, a li zbog ratnih dešavanja evidencija katastra nekretnina za navedenu k.o. ... nije zvanično stupila na snagu i ista se ne primjenjuje za navedenu k.o. te se primjenjuje katastar zemljišta. Također svjedok navodi da je uspostava katastra nekretnina u ... trenutno je dio arhivske građe koja se nalazi u Službi za imovinsko pravne i geodetske poslove i smatra da u koliko neko u svom zahtjevu zatraži da mu se pronađe određeni predmet iz tog perioda kada je rađen projekat uspostave katastra nekretnina iz arhive može se izdati uz napomenu da isti nije stupio na snagu, da je dio arhivske građe koju posjeduje nadležna služba. Predočena kopija katastarskog plana sa dopisanim dijelom po katastru nekretnina za k.o. ... sa zaglavljem nadležne službe i pečatom svjedoka u svojstvu vještaka je ovjerena pečatom vještaka geodetske struke i ovo nije akt Službe za geodetsko imovinsko pravne poslove, samo je korišten faus papir u kome je bilo zaglavlje Službe za geodetske imovinsko pravne poslove te isti zvanična služba nije izdala. To je ustvari dio dokumentacije koju je svjedok priložio u predmetu Općinskog suda Gradačac broj: 28 0 P 006530-08-P. Svjedok tvrdi da je tragom uz arhivsku građu sam došao do podataka da je iscrtavanje navedenih parcela na navedenom planu rađeno u uspostavi katastra nekretnina za navedenu katastarsku općinu, te da kopija koja mu je prezentirana je bila prenos sa analognog plana te je kao vještak u tom predmetu je prezentirao u tom momentu u sudu u Gradačcu. Svjedok ima spoznaju da je pristupni put sastavni je dio parcele 364 koja je u evidenciji katastra zemljišta upisana kao posjed tužitelja što je zvanično u katastru zemljišta koji egzistira i danas.

Tužitelj tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da on u odnosu na tuženog ima jače pravo posjeda na spornim nekretninama (da je pretpostavljeni vlasnik) što znači da je pravni osnov njegovog zahtjeva u odredbama člana 131. Zakona o stvarnim pravima F BiH („Službene novine F BiH“ broj: 66/13 i 100/13- dalje ZSP).

Članom 131. Zakona o stvarnim pravima je propisano da savjesni posjednik individualno određene stvari, koji je tu stvar stekao na osnovu podobnom za sticanje prava vlasništva i na zakonit način (pretpostavljeni vlasnik) ima pravo da zahtijeva povrat stvari i od savjesnog posjednika kod kojeg se ta stvar nalazi bez pravnog osnova ili po slabijem pravnom osnovu, stavom 2. je propisano kada se dvije osobe smatraju pretpostavljenim vlasnicima iste stvari, jači pravni osnov ima osoba koja može dokazati nesumnjivog prethodnika, a ako obje osobe to mogu, ili ne može ni jedna, jači pravni osnov ima osoba koja je stvar stekla teretno u odnosu na osobu koja je stvar stekla besteretno. Ako su pravni osnovi ovih osoba iste jačine, prvenstvo prava ima osoba kod koje se stvar nalazi, odnosno osoba kojoj je stvar prvom predana. Dok stav 3. istog člana istog Zakona propisuje pretpostavljeni vlasnik treba da dokaže činjenice na osnovu kojih se pretpostavlja njegovo vlasništvo, kao i da je stvar koju zahtijeva u posjedu tuženog.

Iskazu tužitelja i saslušanog svjedoka Z. B. kada navode da je po osnovu naslijeđa pripala u diobi tužiocu i pravnom predniku tuženog, H. H. parcela „Vinograd“ a kojima je sud poklonio vjeru u tom dijelu, a što je u skladu sa nalazom vještaka geodetske struke, sud utvrđuje da su parcele k.p. 364 i k.p. 365 u k.o. .. činile jednu zemljišno knjižnu parcelu a koja je po osnovu naslijeđa pripala u diobi tužiocu i pravnom predniku tuženom H. H. to jeste obje parcele su nastale prilikom vansudske diobe, nakon nasljeđivanja iza oca H. I. koji je umro 1974. godine.

Sud je na osnovu uvida u katastarsko knjižni spis Dn 69/1979 i Dn 70/1989 k.o. ... utvrdio da je dana 07.05.1989. godine od strane Općinske komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama Općine Srebrenik izvršeno izlaganje na javni uvid podataka o nekretninama koje su evidentirane u popisnom listu broj 69 i 70 k.o. ... o čemu je sačinjen zapisnik broj 69/1989 od 07.05.1989. godine u kojem je stranka H. H. i zapisnik broj 70/1989 od 07.05.1989. godine u kojem je stranka H. H.

Sud je na osnovu zapisnika 69/98 od 07.05.1989. godine utvrdio da je H. H. parcelu k.p. 364 k.o. ... naslijedio od svog oca I. 1974. godine, ostavinski postupak su proveli, izvršili fizičku diobu na terenu i ušli u posjed navedenoj parcela, a da su njegova parcela i parcela brata H. bile su zajedno, odmah po

nasljeđivanju izvršili su diobu tako da je njemu pripala parcela površine od oko 2.600 m², a bratu H. površine oko 3.500 m² i međa na terenu je uspostavljena. Tužitelj je predložio da komisija utvrdi pravu površinu parcele, a prema ranije uspostavljenoj međi. U svojstvu svjedoka ovu izjavu je potvrdio H. H. Tužitelj je svoju izjavu dopunio i predložio da se bez njegovog prisustva uplani put preko njegove parcele k.p. 364 do parcele k.p. 365 u širini od oko 3 metra.

Prednik tuženog, H. H. u zapisniku broj 70/98 od 07.05.1989. godine je izjavio kao tužitelj s tim da je dodao da je na svojoj parceli 1983. godine izgradio vikendicu što je potvrdio u svojstvu svjedoka H. H.

Sud nadalje utvrđuje iz zapisnika i gore navedenih zemljišnih knjižnih spisa da je geometar izvršio cijepanje i premjeravanje parcela prema utvrđenim međama na terenu dana 21.10.1989. godine uz prisustvo obje stranke izvršena je dopuna zapisnika kojom prilikom su se stranka u svemu saglasile sa podacima novih posjedovnih listova i sve to potpisali nakon čega je utvrđeno pravo svojine na parceli k.p. 364/1 u korist H. H. sa 1/1, rješenjem broj 03/951-459-104-69/89 od 21.10.1989. godine, a rješenjem broj 03/951-459-104-70/89 od 21.10.1989. godine na parcelama k.p. 365 vikendica površine 20 m² i voćnjak površine 2.614 m², k.p. 364/2 voćnjak, površine 943 m² i k.p. broj 364/3 nekategorisani put površine 240 m², utvrđeno je pravo svojine u korist H. H. sa 1/1.

Opće poznata je činjenica da rješenje o utvrđivanju prava na nekretninama broj: 03/951-459-104-69/89 od 21.10.1989. godine i rješenje broj: 03/951-459-104-70/89 od 21.10.1989. godine nisu stupili na pravnu snagu što potvrđuju i saslušani svjedoci J. B. i R. B. kojima je sud poklonio vjeru jer imaju neposredna saznanja i uposlenici su Službe za geodetske i imovinsko pravne poslove grada Srebrenik.

Katastarsko knjižni spisi Dn broj 69/1989 k.o. ... i broj 70/1989 k.o. ..., a koji se sastoje od popisnog lista, zapisnika o izlaganju na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama, rješenja o utvrđivanju sadržaja nekretnina u popisnom listu i utvrđivanje prava svojine na istim te zaključak o troškovima postupka predstavljaju javne isprave koje je izdala nadležna Općinska komisija za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama shodno članu 79. tada važećeg Zakona o premjeru i katastru nekretnina („Službeni list SR BiH“ broj 22/84) a u cilju uspostave katastra nekretnina kao registra prava vlasništva i drugih stvarnih prava na nekretninama. Dakle ovim javnim ispravama dokazuje se istinitost onoga što se u njima potvrđuje ili određuje.

Sud na osnovu gore provedenih dokaza zaključuje da predmetne nekretnine iz popisnog lista 69 i 70 k.o. ... tužitelj i H. H. stekli su naslijeđem iza oca I. 1974. godine, da su nedugo izvršili vansudsku diobu i iste omeđili, da međa nije sporna, ali da podaci o površinama navedenih parcela ne odgovaraju stvarnom stanju, da je prema izjavi H. H. njemu pripada parcela površine od oko 2.600 m², a bratu H. oko 3.500 m², te su saglasni da komisija uz pomoć geometra utvrdi pravu površinu parcela prema od prije uspostavljenoj međi, a istodobno je tužitelj predložio da se bez njegovog prisustva uplani put preko njegove parcele 364, a do parcele 365 čiji je vlasnik H. H. u širini od oko 3 metra, a u dužini od glavnog puta do parcele 365 m.

Dana 21.10.1989. godine na nastavku rasprave kada su strankama prezentirani podaci premjeravanja i cijepanja parcela H. H. izjavio je da je nema primjedbi na podatke utvrđene premjerom nakon izlaska vještaka geometra koji je na licu mjesta i na osnovnu utvrđenih međa između njega i brata H. prenio u prijavi list, te da je na njegov zahtjev a u dogovorom sa bratom H. izvršeno je uplanjenje puta kroz njegovu parcelu od glavnog puta do parcele brata H., te je predložio da komisija utvrdi nakon ovog izvršenog premjera da je on vlasnik parcele 364/1 sa 1/1, što je potpisao tužitelj datu izjavu kao i posjedovni list.

Sud nije poklonio vjeru iskazu tužitelja i iskazu svjedoka B. Z. jer su njihovi iskazi u suprotnosti sa sadržinom katastarsko-knjižnog spisa u pogledu sticanja i omeđavanja predmetnih parcela kada navode da je cijela parcela „Vinograd“ u površini od oko 6.000 m² u diobi naslijeđena iza oca pripadala tužitelju u vlasništvo, a da je kasnije po zahtjevu H. H. tužitelj dao istom dio parcele u površini od 2.600 m² radi izgradnje vikendice jer su te tvrdnje u suprotnosti sa izjavama tužitelja i H. H. iz zapisnika o izlaganju na javni uvid podataka o nekretninama u katastarsko-knjižnim spisima.

Cijeneći izjave tužioca i njegovog brata H. u postupku uspostave katastra nekretnina i dovodeći ih u vezu sa datim iskazima stranaka na glavnoj raspravi ne sumljivo proizilazi da su H. H. i H. naslijedili od oca I. predmetnu nekretninu zvanu „Vinograd“ 1974. godine, da su 1978. godine podijelili tu nekretninu i udarili međaše i da su od tada imali vlasnički posjed na omeđenim parcelama, da su se 1989. godine u postupku izlaganja podataka o nekretninama H. i H. saglasno istakli da podaci iz posjedovnih listova (važećeg katastarskog operata) ne odgovaraju stvarnom stanju na terenu. Da je tu razliku i prije geodetskog mjerenja tužitelj precizno opredijelio navodeći da odmah po naslijeđu izvršili su diobu tako da je njemu pripala površina odo oko 2.600 m², a bratu H. odo oko 3.500 m², da je u tom postupku izvršeno geodetsko premjeravanje i cijepanje tužiočeve parcele prema postojećim međašima, te da je prema stvarnom stanju i rezultatu premjeravanja i cijepanja utvrđeno pravo vlasništva na nekretninama.

Sud nalazi da tužitelj nije uspio dokazati da ima jače pravo na posjed dijela k.p. broj: 364, zvana „Vinograd“, upisana u p.l. broj: 69, k.o. ..., što po starom premjeru odgovara parceli k.č. broj: 84/1, upisana u z.k. ul. broj: 7, k.o. ... u površini od oko 839 m².

Nasuprot tome tužena strana je dokazala da je tuženi 2003. godine kupio od H. H. vikendicu sa zemljištem omeđenim na terenu, a čiji oblik i površina odgovara posjedovnom listu, rješenju o utvrđivanju vlasništva i skici premjeravanja iz katastarsko knjižnih spisa broj 69 i 70/1989, da je tuženi 2003. godine na tom omeđenom zemljištu zasadio šljive što potvrđuje i svjedok S. H. sin M. i da od tada tuženi ima vlasnički posjed na omeđenom zemljištu koje uključuje površinu cijepanog dijela k.p. broj 364/2 u površini od 839 m². Nadalje sud je utvrdio da tužitelj nije osporavao tuženom do 2022. godine posjed površine od 839 m², kada je podigao tužbu u ovom sporu radi predaje u posjed sporne međašne površine.

Tuženi je po osnovu održaja stekao pravo vlasništva na spornom zemljištu. On je predmetne nekretnine kupio 2003. godine od H. H. i od te godine ima savjestan posjed sve do podnošenja tužbe u ovom predmetu to jeste 25.03.2022. godine, pa kada se njegovom posjedu doda i vrijeme prednika tuženog H. H. koji je od vansudske diobe to jeste 1978. godine imao zakonit i savjestan vlasnički posjed na vikendici i omeđenom zemljištu onda tuženi računajući i vrijeme njegovog prednika u mirnom i savjesnom posjedu omeđenog zemljišta duže od 40 godina pa slijedom toga tuženi je po osnovu održaja stekao pravo vlasništva na spornom zemljištu.

Zbog svega navedenog sud nalazi da je neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja te je donio odluku kao u izreci presude.

Sud je cijenio i ostale dokaze, ali kako oni ne bi doveli do drugačije odluke suda nije ih posebno ni obrazlagao.

O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 386. st. 1. Zakona o parničnom postupku, te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata. Tužitelju nisu priznati troškovi ovog postupka jer je u cjelosti izgubio parnicu pa je dužan protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka. Tuženom su stoga priznati troškovi: za sastav odgovora na tužbu iznos od 360,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 28.04.2023. godine u iznosu od 360,00 KM, za nastavak pripremnog ročišta od 07.06.2023. godine u iznosu od 180,00 KM, za izlazak na uviđaj dana 23.08.2023. godine u iznosu od 270,00 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi dana 24.10.2023. godine iznos od 360,00 KM, za nastavak glavne rasprave za dan 31.10.2023. godine u iznosu od 180,00 KM, za nastavak glavne rasprave za dan 15.11.2023. godine u iznosu od 180,00 KM, izdatak za vještačenje u iznosu od 250,00 KM. Ukupno priznati troškovi tuženog iznose 2.140,00 KM, te je sud obavezao tužitelja na naknadu istih kao u tački 2. izreke presude.

Sudija
Atifa Zaimović

P O U K A; Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 30 dana od dana prijema presude, a preko ovog suda. Žalba se podnosi pismeno i u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

